

skal træffe „Aftale“ med det. Man skal rette sig efter Telegraphvæsenet for at faae Arbejder, der kunne være høft paatrængende, udførte. En saadan Bestemmelse troer jeg paafører Folk en unødvendig og urimelig Byrde. (Hør!). Dersom det skulde være Tilfældet, har jo Staten ved at nedlægge Telegraphtraade paa saadanne Steder, hvor Arbejder kunne blive nødvendige for Private eller endogsaa for Communer, paalagt disse Private og Communer en stedsevarende Byrde. Jeg troer, at denne Byrde skal man søge at lette saa meget som muligt, og jeg kan ikke indsee, at denne Lettelse kan finde Sted paa en hensigtsmæssigere Maaade end ved at foreskrive, naar man anmelder saadanne Arbejder hos Telegraphbestyrelsen 3 Dage forinden Paabegyndelsen, frigtages man for Ansvar for saadanne Beskadigelser, som ikke ere En tilregnelige. Jeg troer, at dette er noget meget Naturligt, og jeg troer, at det i det virkelige Liv heller ikke vil volde stort Bryderi hverken for vedkommende Private eller for Telegraphen.

Justitsministeren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Bekjendtgørelse som den, der er omtalt i den af den ærede Folkethingmand for Søro Amts 2den Valgfreds (Alberti) foreslaaede nye § 5, skulde udgaae fra Justitsministeren eller fra Indenrigsministeren, saa skal jeg i det Hele taget henholde mig til, hvad jeg tidligere desangaaende har ytret. Jeg gjorde navnlig opmærksom paa, at Justitsministeren ikke kunde paatage sig Ansvaret for, at Bekjendtgørelsen var fuldstændig, hvilket dog vilde være nødvendigt, men indrømmede forøvrigt, at denne Mangel ved Paragraphen var en formel, som let kunde rettes. Der er, som bemærket af den ærede Rigsdagsmand, fra Kjøbenhavns Magistrat udgaaet en Bekjendtgørelse angaaende Ledningen af Telegraphlinien igjennem Byen og dens Grunde. Denne Bekjendtgørelse maa være foranlediget derved, at Indenrigsministeriet har opfordret samtlige Magistrater i de Byer, igjennem hvilke Ledningen gaaer, til at sørge for, at de underordnede Autoriteter i det Hele taget skulde have deres Opmærksomhed henvendt paa Telegraphvæsenet, og en saadan Bekjendtgørelse maatte udgaae

fra Indenrigsministeriet. Men en mere almindelig Bekjendtgørelse, der ikke skulde rettes til Communalbestyrelser alene, maatte udgaae fra det Ministerium, der har med Telegraphvæsenet at gjøre. En Bekjendtgørelse, der udgaaer saaledes, som er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand, vil, om den end ikke vil blive egentlig Lov, dog have Lovskraft. En Anordning, der udgives, har den samme Virkning, naar den er fremkommen som en virkelig Lov; der er ingen Forskjel; der kan i dette Tilfælde saameget mindre være Tvivl om, at der vil indtræde den samme Virkning, som om Bekjendtgørelsen stod i Loven, naar det ved Loven paabydes, at en saadan Bekjendtgørelse skal udgaae. Med Hensyn til den foreslaaede § 6 gjorde jeg opmærksom paa, at dens Construction lettelig vil føre til den Mening, at man kunde blive ansvarlig for „hændelig“ Skade, naar den foreslaaede Anmeldelse ikke var iværksat. Jeg vil gjerne indrømme, at man af Lovens øvrige Bestemmelser dog letteligen vil komme til det Resultat, at det, der efter Constructionen af § 6 maatte antages at være Meningen, dog ikke var den sande Mening; i ethvert Tilfælde er det vist, at den foreslaaede nye § 6 er saa langt fra at indeholde en Lettelse for Undersaatterne, at det tværtimod derved paalægges en ny Byrde. Det er aldeles klart, at Ingen som helst efter Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, vil blive ansvarlig for „utilregelig“ Skade, uagtet han ingen Anmeldelser har gjort. Naar altsaa denne § 6 her paabydes en Anmeldelse, da er det en ny Forpligtelse for Vedkommende, og dette kan paa ingen Maaade blive Vedkommende til Gavn.

Alberti: Om mit Forslag til § 5 skal jeg ikke tale videre, end blot tilføie, at, da man seer Bekjendtgørelser fra det Offentlige om saadanne Foranstaltninger paa Indenrigsministeriets Forlangende af 8de December, saa troer jeg, at det allerede er erkjendt, at Bekjendtgørelser om Telegraphtraadens Belliggenhed ere hensigtsmæssige, for ikke at sige nødvendige. Det er vistnok meget vanskeligt at vide, hvilken Mening Domstolene i Fremtiden ville lægge ind i den foreliggende Lov; det er meget vanskeligt at vide dette, naar man tager